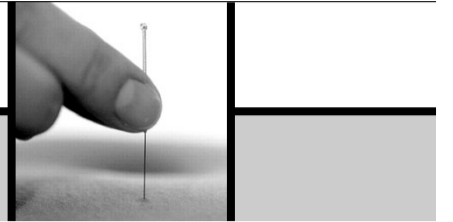

ACUPUNTURA

ENTREVISTA AMB LA
DOCTORA RADHA THAMBIRAJAH

«L'acupuntura té influència sobre els sistemes limfàtic, circulatori i nerviós»

INFORMACIÓ
ELABORADA PER:

CRISTINA DOMINGO → METGESSA
ANNA CALAF → ACUPUNTORA

LAIA SERRA → PERIODISTA
VANESA POLO → FISIOTERAPEUTA

El passat 12 de febrer la doctora **Radha Thambirajah** va ser a Barcelona, a l'Escola Universitària d'Infermeria Sant Joan de Déu, on va impartir una classe magistral per als alumnes del Postgrau d'Acupuntura d'aquesta institució. D'origen tamil, nada a Sri Lanka, és una de les pioneres a ensenyar i divulgar la pràctica de l'acupuntura a Europa. Des d'*USERDA* vam voler aprofitar la seva visita per entrevistar-la i això és el que ens va contar...

Quins inconvenients has trobat al llarg de la teva carrera pel que fa a la pràctica de l'acupuntura?

Bé, quan vaig acabar els meus estudis el primer inconvenient que em vaig trobar és que era molt jove, era dona i asiàtica -una minoria ètnica en el meu país-, i m'era molt difícil tirar endavant i emprendre el meu camí. De tota manera, sempre he tingut molt bona relació amb els meus pacients. Alguns vénen de l'Índia i d'Alemanya a rebre tractament, perquè hi ha un toc personal aquí. He fet una bona pràctica i encara que hi ha hagut gent que ha qüestionat el meu treball, dubtant de si feia proves d'assaig, no hi ha hagut ningú que hagi pogut aturar la meua tasca. Jo he estat una de les pioneres a Europa a ensenyar acupuntura. Saps quan algú conta un secret? Si jo et conto un secret a tu, i tu l'hi contes a un altra persona, i aquesta a una altra..., quan arriba a l'última, el secret ja és una altra història. He ensenyat a moltes generacions, i el que passa és que alguns dels meus alumnes estan ara fent classes, la qual cosa està bé, però jo tinc una manera molt conservadora de treballar amb l'acupuntura. Quan diuen «vaig aprendre de Radha», m'agradaria amagar-me en algun lloc... En general, em considero una persona afortunada perquè vaig començar la meua pràctica amb unes condicions externes no molt afavoridores.

A quina edat vas tenir el teu primer contacte amb l'acupuntura com a estudiant?

En tenia 17. Bé, tu vols saber la meua edat -bromeja...

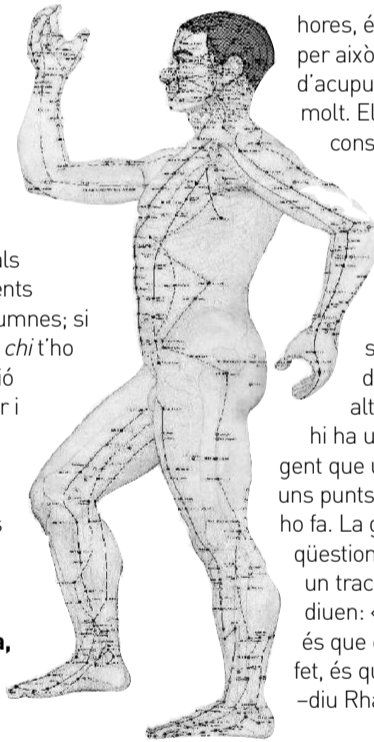
No, no és això..., ho preguntem perquè aquí la majoria de la gent arriba més tard a l'acupuntura, moltes vegades és gent que ve de la medicina convencional, i ja duu un temps treballant-hi i comencen a conèixer i a estudiar acupuntura, la qual cosa requereix molts canvis en la forma de veure les coses, i el camí cap a l'acupuntura es va conformant des d'altres llocs...

Quan nosaltres estudiàvem acupuntura, incorporàvem l'activitat des del principi als estudis. Si estudiàvem anatomia, ho fèiem

amb les agulles, clavant les agulles en el cadàver. Al principi, les primeres agulles les clavàvem en carn de porc, perquè havies d'entrenar la teua mà, i en trossos de paper molt dur, després entre nosaltres i després d'això als pacients. I, saps?, els pacients xinesos eren els millors alumnes; si no obtenien la sensació de *chi* t'ho deien, «no sento la sensació d'agulla», i havies de provar i girar l'agulla fins que ho notessin i llavors t'ho deien..., eren els millors mestres. A Sri Lanka no és així, als pacients els espanten tant les agulles...

Al llarg de la teua carrera, quins canvis positius i negatius has detectat en la pràctica de l'acupuntura?

El que és positiu és que ara l'acupuntura està tenint reconeixement entre els metges. A Anglaterra s'està utilitzant en els hospitals i distints grups sanitaris ho estan incorporant a la seva pràctica, com és el cas dels fisioterapeutes. Cadascun està incorporant aquesta pràctica en la seva àrea, la qual cosa és estupenda. Una altra qüestió molt positiva és la relacionada amb la higiene de l'acupuntura. Quan jo estudiava a la Xina reutilitzàvem les agulles, les netejàvem en aigua calenta. El que és negatiu és que l'acupuntura s'ha convertit en un mercat. Alemanya, l'any 2003, va arribar al seu cim més alt, s'hi ensenyava acupuntura a 200 metges en una classe. Quan fas una demostració entre tantes persones, algunes han de mirar al monitor, una pantalla gegant. Pots imaginar quant dolenta pot ser la pràctica de la gent que surt de cursos així? Parlen d'hores de pràctiques..., es pot fer una carta que digui que has complert les

hores, és possible, i pagar també per això. Penso que el *training* d'acupuntura s'ha comercialitzat molt. El que està passant a conseqüència d'això és que per cada acupuntor bo que hi ha, n'hi ha deu de dolents. El mateix passa amb la quantitat de llibres que hi ha en el mercat. Hi ha llibres que s'especialitzen en teràpia de receptari de punts i altres en filosofia xinesa. No hi ha un punt mig. Per tant, la gent que usa aquests llibres i aplica uns punts, no sap realment per què ho fa. La gent s'ha deixat de qüestionar les coses. Si apliquen un tractament i no funciona, diuen: «Ah, no és culpa meua, no és que el diagnòstic estigui mal fet, és que tu no vols millorar...» -diu Rhada en to irònic.

Com veus, el futur de l'acupuntura?

Bé, el que veig és que dintre d'uns 10 anys hi haurà uns pocs bons acupuntors. Diguem que per cada 10.000 persones hi haurà un bon acupuntor, la resta serà gent que fa deu o quinze teràpies diferents, totes malament.

Quins passos creus que ha de fer un acupuntor per ajudar que s'instauri aquesta pràctica?

La força per a establir una pràctica prové dels pacients, la gent que rep aquest servei, no del govern ni dels grans centres de poder. O sigui que la meua idea per establir l'acupuntura és que hem d'aprofitar qualsevol ocasió que tinguem (una trobada amb la gent a l'escola, en un club social per a dones, en un club o trobada esportiva...) per educar el públic.

Cadascun en la seva àrea,

no pot deixar passar ningú sense que tingui l'oportunitat d'aprendre. No és un anunci o propaganda, és una educació.

Hi ha una afirmació científica que diu que l'acupuntura actua a través de xarxes neurològiques en el cos en lloc d'a través dels canals energètics. Què en penses?

Personalment no penso que siguin diferents. Tenim centenars de punts d'acupuntura pel cos, prop de 360 punts principals, dels quals uns 180 estan directament relacionats amb els principals troncs nerviosos i d'altres amb petits nervis. Però no crec que l'acupuntura tingui a veure «només» amb el sistema nerviós, sinó que és sistema nerviós de «més». Perquè nosaltres parlem de la sang, que quan s'estanca produeix dolor, i no té res a veure amb el sistema nerviós. Jo penso que l'acupuntura té influència sobre els sistemes limfàtic, circulatori i nerviós.

Quins factors tens en compte a l'hora de fer un diagnòstic energètic i com portes a terme l'exploració d'un pacient?

Jo començo el diagnòstic des que el pacient entra per la porta. Si ve espantat, o entra i s'asseu a la cadira de costat i tan sols recolza en una natja... Si t'asseus a la cadira d'aquesta forma és perquè et fa mal un costat i evites carregar pes en el costat que no recolzes. Després d'uns tractaments el pacient entra i s'asseu dret, i li dic «Vaja, ja t'asseus dret! Abans t'asseies de costat». «Ah! sí?», diu el pacient..., els pacients moltes vegades no veuen les seves pròpies discapacitats. De vegades, el diagnòstic comença des del mateix moment que s'asseuen a la sala d'espera i tu els escoltes des del teu despatx i sents un pacient que estossega molt o que parla sense parar, i entren a la teua sala i es comporten de manera diferent. La persona real és la que estava a la sala d'espera. No només escoltes el que et diu el pacient, també com t'ho diu. O les olors, per exemple si li fan pudor els peus. Desagradable, sí, però també significa que els peus són el lloc dels ronyons, i si els teus peus fan pudor, o bé les teves sabates són molt velles o tens una suor molt concentrada, la qual cosa significa que tens

